

Валери Иванов

Караул

Нощна стража бди съня ми –
сън за делника – заслужен.
Твърда стъпка – мъжка дума.
Взор – от лутане – изпружен.

Смяна – караул застъпва.
Мокрят сънните клепачи.
Пуква се зора – изтръпва.
Първият петел не грачи.

И в душата ти е леко.
Стене морната ти плът.
Лягаш си – на топло, меко.
А войничето – на нара твърд.

Някъде в нощта – далеко,
поглед впил в една звезда,
идва по сърдечната пътека –
войничето, с писмо в ръка.

Пловдив, 1981 г.

КРАЙ

© 1981 Валери Иванов

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/11075>]